

A Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 103.K.701.955/2022/20.
A felperes: Miniszterelnökség
(1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 2-4.)
A felperes képviselője: dr. Borzási Bence kamarai jogtanácsos
Az alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság
(1026 Budapest, Riadó u. 5.)
Az alperes képviselője: dr. Schaller Emil kamarai jogtanácsos
A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott D.517/11/2021. számú közigazgatási végzés megtámadása

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék az alperes D.517/11/2021. számú végzését megsemmisíti, és az alperest új eljárásra kötelezi.

A 36 000 (harminchatezer) forint összegű kereseti illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes (a továbbiakban: támogatást folyósító szervezet és irányító hatóság) jogelődjeként a Pénzügyminisztérium és Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzata, (a továbbiakban: kedvezményezett) 2017. december 20-án támogatási szerződést kötött a TOP-6.7.1-16-MII-2017-00001 számú projekt keretében egyebek mellett két társasház szociális bérlakásai felújítására vonatkozóan. A kedvezményezett a közbeszerzési eljárás lefolytatására vállalkozási szerződést kötött a Miskolc Holding Zrt-vel (a továbbiakban: ajánlatkérő).
- [2] Az ajánlatkérő 2018. április 12-én a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 115. § (1) bekezdése szerinti nyílt, keretmegállapodás megkötésére irányuló közbeszerzési eljárást indított hét részajánlati körben, mely eredményeként a jelen perben érintett, második részajánlati körre vonatkozóan 2018. augusztus 23-án két ajánlattevővel kötött keretmegállapodást. 2018. augusztus 25-én a kedvezményezett vállalkozási szerződést kötött az ajánlatkérővel a felújítási munkák elvégzésére, emellett a társasházak is szerződést kötöttek az ingatlanok osztatlan közös tulajdonú részeit érintő felújítási munkákra. Az ajánlatkérő 2018. szeptember 18-án a keretmegállapodásra hivatkozva vállalkozási szerződést kötött az egyik ajánlattevővel a társasházak önkormányzati tulajdonú lakásaira vonatkozóan.
- [3] A kedvezményezett a 2014-2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 95. § (2) bekezdése szerinti utóellenőrzés céljából 2019. július

25-én feltöltötte az EMIR rendszerbe a Magyar Államkincstár (a továbbiakban: közreműködő szervezet) részére a közbeszerzési eljárás iratait. A közreműködő szervezet 2020. december 15-én megküldött szabálytalansági gyanúbejelentésére tekintettel a felperes Regionális Fejlesztési Programokért Felelős Helyettes Államtitkárságának Jogi és Felülvizsgálati Főosztálya 2020. december 21-én elrendelte a szabálytalansági eljárás lefolytatását.

- [4] A felperes a 2021. február 16-án két kezdeményezési elemből álló jogorvoslati kezdeményezést nyújtott be. Kezdeményezési jogosultságát a Kbt. 152. § (2) bekezdés g) pontjára alapította azzal, hogy a vélt jogsértésekről a szabálytalansági eljárás megindításának napján, 2020. december 21-én szerzett tudomást.
- [5] Az alperes a 2021. március 29-én kelt D.75/12/2021. számú végzésével a jogorvoslati eljárást a Kbt. 145. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 47. § (1) bekezdés a) pontja alapján – tekintettel a 46. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra – megszüntette. Döntése indokolásában rögzítette, hogy a hivatalbóli eljárást a Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontja szerinti szervezet kezdeményezte, a közbeszerzés támogatásból valósult meg, a kezdeményezés benyújtására nyitva álló szubjektív határidőt a Kbt. 152. § (2) bekezdés első fordulata, az objektív határidőt a 152. § (2) bekezdés c) pontja rögzíti. A Kbt. 152. § (2a) bekezdése alapján az (1) bekezdés g) pontja szerinti szervezet esetében a (2) bekezdés szerinti határidő számításakor a tudomásszerzés időpontjának kell tekinteni a közbeszerzési jogsértésre vonatkozó szabálytalansági eljárás megindításának napját. Hivatkozott a Korm. rendelet 98. § (1)-(2) és (4) bekezdése szerinti eljárási rendre. A két kezdeményezési elem tartalmára tekintettel a tudomásra jutás a jogsértő tényeknek a kezdeményező tudomására hozását jelenti. Ez a perbeli esetben az 1. kérelmi elemnél az írásbeli összegzés, a 2. kérelmi elemnél a keretmegállapodás alapján megkötött vállalkozási szerződés iratainak felpereshez történő megérkezése időpontja. A jogsértés felismerésének időpontja irreleváns. Azt kell vizsgálni, hogy a felperes mikor került birtokába azon adatoknak, iratoknak, melyből a jogsértés megállapítható. Egy jogsértés egy alkalommal juthat tudomásra, ez nem tolható ki és nem tehető feltételelessé egy újabb időponttól, ha a tudomásra jutás korábban megállapítható. A 9/2020.(V.28.) számú AB határozat (a továbbiakban: AB határozat) 46. pontjára utalva hivatkozott a Kbt. 2019. január 1-től hatályos 152. § (2a) bekezdésére, mely a tudomásszerzés időpontját a szabálytalansági eljárás megindításához köti. Ez a törvényi vélelem megdönthető, a tényleges tudomásszerzés időpontját a Döntőbizottság vagy a közigazgatási bíróság eltérően is megállapíthatja. A Terület- és Településfejlesztési Operatív Program irányító hatósága a Korm. rendelet 3. sz. melléklete szerint a felperes, a közreműködő szervezet tőle elkülönülő, önálló jogi személy. A Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontja szerint a hivatalbóli kezdeményezés joga a támogatót és a közreműködő szervezetet is megilleti. A vélt jogsértések ténybeli alapja legkésőbb 2020. december 15-én, a szabálytalansági gyanúbejelentéssel a felperes tudomására jutott, a kezdeményezést 2021. február 15-ig nyújthatta volna be. A 2021. február 16-án benyújtott kezdeményezés elkésett, függetlenül attól, hogy a szabálytalansági eljárás 2021. december 21-én indult meg. A tudomásszerzéstől számított 60 napon túl a tudomásra jutás utóbb nem köthető a szabálytalansági eljárás megindításához. A kezdeményezés elkészttségére tekintettel a további eljárási akadályokat és a kezdeményezés érdemét sem vizsgálta.

A Fővárosi Törvényszék 103.K.702.930/2021/7. számú ítélete

- [6] A felperes keresete alapján eljárta Fővárosi Törvényszék az alperes D.75/12/2021. számú végzését megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. Indokolásában az AB határozatra utalva azt rögzítette, hogy a Kbt. 152. § (2a) bekezdésében szabályozott törvényi vélelem

megdönthető. A felperes tudomásszerzése időpontja szempontjából az releváns, hogy a közreműködő szervezet és az irányító hatóságként eljáró felperes egymástól elkülönülő jogi személyek, a szabálytalansági gyanút az előbbi szervezet észlelte, míg a jogorvoslati kérelem előterjesztésére az utóbbi volt jogosult. A jogsértésről való tudomásszerzés időpontjának megállapítása kizárólag a felperes vonatkozásában vizsgálható. Hivatkozott a Korm.rendelet 156. § (2), 159. § (1)-(4) bekezdésére, és az 1. melléklet 211. és 212. pontjaira. A tudomásszerzést a Kbt. 152. § (2a) bekezdése a szabálytalanság megindításához, nem a szabálytalansági gyanú felperessel való közléséhez köti. A törvényi vélelem megdöntését nem eredményezi pusztán azon tény állítása, hogy a szabálytalansági gyanúbejelentés a felpereshez korábban érkezett meg. A Korm. rendelet 1. mellékletének 211. és 212. pontjai rögzítik a gyanú kezelésének folyamatát, és azon, a gyanúbejelentés formai és tartalmi feldolgozását eredményező intézkedések körét, amelyek alapján a szabálytalanság-felelős a Korm. rendelet 159. § (1) bekezdése szerinti javaslata alapján az irányító hatóság vezetője dönt a szabálytalansági eljárás megindításáról. A döntéselőkészítési folyamat és a döntési jog gyakorlása a felperes szervezetén belül elkülönül egymástól. A törvényi vélelem megdöntéséhez konkrét, tényszerű, a kezdeményezésben megjelölt jogsértéshez kapcsolódó bizonyítékok szükségesek. Az alperes az utóellenőrzés jogszabály által rögzített folyamatának egy korábbi időpontjához rendelte a felperesi tudomásszerzést. Eljárásával nem a Kbt. 152. § (2a) bekezdése szerinti törvényi vélelmet döntött meg, hanem új, a törvényi előírástól eltérő vélelmet állított fel annak állításával, hogy a gyanú közlésének napján a felperes mindazon adatok és információk birtokába került, melyek alapján az esetleges szabálytalanságot felismerhette. Ezzel szemben a felperes a szabálytalansági gyanú tartalmi feldolgozásával kerül mindazon információk birtokába, amelyekre alapítottn a szabálytalansági eljárás megindításáról megalapozott döntést hozhat. Nem kizárt, hogy időben a tudomásszerzés és a szabálytalansági eljárás megindításának időpontja elkülönüljön. A törvényi vélelem megdönthetőségének éppen ez a lényege. Ha a kezdeményező maga erre nem hivatkozik, a vélelem ellenében a jogorvoslati kezdeményezési elemhez rendelt egyedi bizonyítás útján kerülhet sor az eltérő időbeli tudomásszerzés megállapítására. Ilyen konkrét, bizonyítékokon alapuló megállapítással az alperes adós maradt. Az új eljárásra előírta, hogy a hivatalbóli kezdeményezés elkésztésére hivatkozva nincs helye a jogorvoslati eljárás megszüntetésének.

A Kúria Kfv.III.38.078/2021/5. számú ítélete

- [7] Az alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria a Fővárosi Törvényszék 103.K.702.930/2021/7. számú ítéletét hatályában fenntartotta megállapítva azt, hogy az pontosan és törvényesen megállapított tényállásból levont, helyes jogi következtetéseken alapul. A Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontját, 152. § (2) bekezdés a) pontját, (2a) bekezdését emelte ki, utóbbi a 2018. évi LXXXIII. törvény 50. § (2) bekezdése 2019. január 1-jei hatállyal iktatta be a jogszabályba. Az AB határozat 42. és 46. bekezdéseire figyelemmel hangsúlyozta, hogy a Kbt. 152. § (2) bekezdése szerinti szubjektív határidő anyagi jogi határidő, elmulasztása az eljáráskezdeményezési jogosultság megszűnését eredményezi, a Kbt. 152. § (2) bekezdése szerinti hatvan napos szubjektív határidő 2019. január 1-je előtt a hatóság saját észleléséhez kötötte a tudomásra jutás napját, így ezt követő napon vette kezdetét a hatvan napos határidő, míg a 2019. január 1-jétől a Kbt. 152. § (2a) bekezdése értelmében a tudomásra jutás napja megegyezik a szabálytalansági eljárás megindításának napjával. A Kbt. 152. § (2a) bekezdésével a szubjektív határidő kezdetének a szabálytalansági eljáráshoz kötése lényege az – a módosítás miniszteri indokolása szerint –, hogy ne maradjon feltáratlan közbeszerzési jogsértés, és egy hosszabb ellenőrzés esetén is lehetőség nyíljon az érdemi jogorvoslati kérelem elbírálására. Ez olyan törvényi vélelem, amellyel szemben van helye bizonyításnak, a tényleges tudomásszerzés időpontját akár a Közbeszerzési

Döntőbizottság, akár az ügy közigazgatási vitájában eljáró bíróság ettől eltérően állapíthatja meg. Az AB határozatban foglaltaknak megfelelően a jogsértés tudomásra jutásának a Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontjához kapcsolódóan az minősül, amikor a g) pont szerinti jogosult a közbeszerzési jogsértésre vonatkozó szabálytalansági eljárást megindítja. A Kbt. 152. § (2a) bekezdése szerinti vélelem megdönthető, de ehhez – az elsőfokú ítéletben írtakkal egyezően – ezt alátámasztó egyedi bizonyítási eljárás lefolytatása szükséges. Egyetértett a törvényszék azon érvelésével, mely szerint az alperes pusztán az utóellenőrzés jogszabály által rögzített folyamatának egy korábbi időpontjához rendelte a felperesi tudomásszerzést, amikor azt a Kbt. 152. § (2a) bekezdése ellenében a szabálytalansági gyanúbejelentés beérkezéséhez kapcsolta. Ezzel nem a törvényi vélelmet döntötte meg, hanem a törvényi előírástól eltérő vélelmet állított fel. Az elsőfokú bíróság által helyesen hivatkozott Korm. rendelet 156. § (2), 159. § (1)–(4) bekezdései, továbbá az 1. melléklet 211. és 212. pontjai rögzítik a szabálytalansági eljárás rendjét. A Korm. rendelet 156. § (2) bekezdése értelmében a szabálytalansági eljárást az irányító hatóság folytatja le akkor is, ha közreműködő szervezet kerül kijelölésre. A Korm. rendelet 159. § (1)–(3) bekezdései szerint ha közreműködő szervezet is eljár az ügyben, akkor annak kötelezettsége a szabálytalanság gyanúját megküldeni az irányító hatóság szabálytalanság-felelősének, aki a kézhezvételtől számított öt napon belül a gyanút rögzíti a monitoring és információs rendszerbe, továbbá a gyanúról kapott tájékoztatást megküldi az irányító hatóság vezetőjének. A vezető a kézhezvételtől számított három napon belül dönt a szabálytalansági eljárás megindításáról vagy az erre irányuló javaslat elutasításáról. A Korm. rendelet 1. mellékletének 211. és 212. pontjai részletezik a szabálytalanság-felelős eljárására és a szabálytalansági eljárás elrendelésére irányadó rendelkezéseket. A jelen ügyben a Magyar Államkincstár közreműködő szervezetként eljárva élt 2020. december 15-én szabálytalansági gyanúbejelentéssel a felperes, mint irányító hatóság felé, amely szerv 2020. december 21-én indított szabálytalansági eljárást. A Korm. rendelet korábban felhívott rendelkezéseiből következően a felperes a jogsértésről nem a szabálytalansági gyanúbejelentés napján, hanem később szerzett tudomást, mert a szabálytalanság-felelősnek és az irányító hatóság vezetőjének vizsgálnia és értékelnie kellett a gyanúbejelentésben foglaltakat. Az alperes a Kbt. 152. § (2a) bekezdésében szereplő törvényi vélelem megdöntéséhez szükséges bizonyítási, bizonyíték-értékelési eljárást nem folytatta le, ezért a vélelem megdöntése elmaradt. A felperes jogsértésről való tudomásszerzése a vélelemnek megfelelően a szabálytalansági eljárás megindításának a napja, így a felperes eljárását a jogsértés tudomásra jutásától számított hatvan napon belül megindította. Az ezzel ellentétes alperesi okfejtés nem foghat helyt. A hivatkozott kúriai ítélet (Kf.VI.40.227/2022/5.) tényállása eltér a perbelitől, mert míg a jelen ügyben a Magyar Államkincstár közreműködő szervezetként eljár, addig a másik ügyben az irányító hatóság közreműködő szervezet nélkül vizsgálta a szabálytalansági gyanút. A két ügy között az ügyazonosság nem áll fenn. A felülvizsgálati kérelemmel támadott elsőfokú ítélet nem tér el a kúriai ítélettől. A törvényszék ítéletéből megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság véleménye szerint a tudattartalomnak az eljárást hivatalból indító félben, jelen esetben a felperesben kell kialakulnia. A Kúria osztotta a felperes azon okfejtését, hogy a törvényszék ítéletének 23. pontja nem tartalmaz a kúriai ítélethez képest eltérő jogértelmezést.

Az alperes megismételt eljárásban hozott végzése:

- [8] Az alperes a megismételt eljárásban hozott D.517/11/2021. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék D.75/12/2021. számú végzést megsemmisítő, és a Döntőbizottságot új eljárásra kötelező 103.K.702.930/2021/7. számú ítélete – melyet a Kúria Kfv.III.38.078/2021/5.számú hozott ítéletében hatályában fenntartott – alapján lefolytatott új jogorvoslati eljárásban a jogorvoslati eljárást ismételtelen azon indokra hivatkozva szüntette meg, hogy a hivatalbóli

kezdeményezés elkészt. Döntése indokolásaként utalt a Fővárosi Törvényszék megismételt eljárást elrendelő, 2021. szeptember 1-én kelt 103.K.702.930/2021/7. számú ítéletében adott azon iránymutatásra, mely szerint a hivatalbóli kezdeményezés elkésztésére hivatkozva nincs helye a jogorvoslati eljárás megszüntetésének. Miután azonban a megismételt eljárást elrendelő 103.K.702.930/2021/7. számú ítélet indokolásának 23. pontja ellentétes a Kúria más ügyben 2021. március 1-én kelt Kf.IV.40.887/2021/4. számú ítéletében kifejtett állásponttal, mely szerint a „tudomásszerzés napja az a nap, amikor a hivatalbóli kezdeményezéshez szükséges tényekről a kezdeményezésre jogosult értesül. Ez a hivatalos kapcsolattartás útján történő közléssel megvalósul.” a Fővárosi Törvényszék ítélete idején a Kúria fenti döntése nem állt rendelkezésre, de az alperes megismételt eljárása során már igen, a Kúria által elvi élel rögzített megállapítások az alsóbb szintű bíróságoknak és a közigazgatási szerveknek is figyelembe kell venniük. A Kf.IV.40.887/2021/4. számú ítéletben foglaltakra tekintettel végezte el ismételten az ajánlatkérő jelen eljárásban is fenntartott eljárásjogi kifogásának vizsgálatát. Hivatkozott a Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontjára, (2) és (2a) bekezdéseire, a Korm. rendelet 98. § (1)-(2) és (4) bekezdéseire, az AB határozat 46. pontjára. Az ajánlatkérő észrevétele szerint a felperes tudomásszerzése 2020. december 9-én történt, mert ekkor kezdeményezte a közreműködő szervezet a támogatási jogviszony szabálytalansági gyanú miatti kifizetés-felfüggesztését, amiről a kedvezményezettet is ekkor tájékoztatta. A kezdeményezésben állított jogsértések ténybeli alapja legkésőbb 2020. december 15-én, a szabálytalansági gyanúbejelentés megtételével a felperes tudomására jutott, ehhez képest 2021. február 15-ig lehetett volna benyújtani a hivatalbóli kezdeményezést. A 2021. február 16-i benyújtás elkészt, függetlenül attól, hogy a felperes a szabálytalansági eljárást csak 2020. december 21-én indította meg. A jogsértés tudomásra jutásától számított hatvan napos szubjektív határidő elteltét követően a tudomásra jutás időpontja utóbb nem köthető kizárólagosan a szabálytalansági eljárás megindításának napjához. A Kf.IV.40.887/2021/4. számú ítélet azt a feltételt határozta meg, hogy a kezdeményezés alapjához szükséges tényekről a kezdeményezésre jogosult értesüljön, nem kell ahhoz az, hogy az abban foglaltakat értelmezze, feldolgozza és egyéb ahhoz kapcsolódó cselekményt folytasson le. Pusztán az értesülés elegendő ahhoz, hogy a jogorvoslati eljárás megindítására nyitva álló határideje a hivatalbóli kezdeményezőnek elinduljon. A kúriai ítélet szerint értesülni olyan tényekről kell, amelyek szükségesek a kezdeményezéshez. A hivatalbóli kezdeményezésben semmilyen új tény, körülmény nem került kifejtésre, mely a szabálytalansági gyanúbejelentőben nem szerepelt, ebből azt a következtetést vonta le, hogy a kezdeményezés alapjául szolgáló tényekről a felperes a gyanúbejelentőből értesült. Az ajánlatkérő észrevételének II. pontjában előadott eljárásjogi kifogás helyt állt, így az észrevétel I. és III. pontjaiban előadott további eljárásjogi kifogások vizsgálatát mellőzte, mivel az a jogorvoslati eljárás érdemi kimenetelét nem befolyásolná.

A felperes keresete, az alperes védirata

- [9] A felperes az alperes végzésének megsemmisítését és az alperes érdemi vizsgálat lefolytatására kötelezését kérte. Perköltség igényt nem terjesztett elő. Álláspontja szerint az alperes nem járt el jogszerűen, mivel a Kp. 86. § (4) bekezdése és 97. § (4) bekezdése ellenére nem vette figyelembe a jogerős ítéletben foglaltakat. A Fővárosi Törvényszék 103.K.702.930/2021/7. számú ítélete 24. pontjában egyértelműen kimondta, hogy a jogorvoslati kérelem elkésztésére hivatkozva nincs helye a jogorvoslati eljárás megszüntetésének. Az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja szerint a döntést meg kell semmisíteni, ha annak tartalma a közigazgatási bíróság adott ügyben hozott határozatával ellentétes. A megelőző eljárásokban a felperes ismertette, hogy a tudomásszerzést a Kbt. 152. § (2a) bekezdése alapján a szabálytalansági eljárás megindításához kötötte. A Fővárosi Törvényszék a hivatkozott ítélete 23. pontjában a szabálytalansági

gyanúbejelentéshez kapcsolt tudomásszerzéssel kapcsolatos álláspontjaként kifejtette, hogy ezzel az alperes a Kbt. 152. § (2a) bekezdését kiüresítené, e döntése a jogszabályoknak nem megfelelő. A hivatkozott ítéletet a Kúria a Kfv.III.38.078/5. számú ítéletével hatályában fenntartotta, a 49-51. pontokban a Korm. rendelet előírásaiból következően nem a szabálytalansági gyanúbejelentő beérkezéséhez kapcsolódik a tudomásszerzés, mivel azt a szabálytalanságfelelősnek és az irányító hatóság vezetőjének értékelnie kellett. Az alperes a Kbt. 152. § (2a) bekezdése szerinti törvényi vélelem megdöntéséhez szükséges bizonyítási-értékelési eljárást nem folytatta le, a vélelmet nem döntötte meg. Emiatt a tudomásszerzés a szabálytalansági eljárás megindításához kapcsolódik, ehhez képest a jogorvoslati eljárást határidőben indította. A Kúria későbbi, más ügyben hozott ítéletére hivatkozva állapította meg a jogorvoslati kérelem elkésettségét, ugyanakkor a tárgyi ügyben a releváns tények köre és a jogszabályi környezet sem változott az új eljárást elrendelő ítélet jogerőre emelkedését követően. A Fővárosi Törvényszék 103.K.702.930/2021/7. számú ítéletében rögzített iránymutatásnak az alperes eljárása nem felelt meg, ezért végzése jogszabálysértő.

- [10] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte annak alaptalanságát állítva. Ismételten a Kúria Kf.IV.40.887/2021/4. számú ítéletét emelte ki, mely álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék új eljárást elrendelő ítéletével ellentétes. Mivel a Fővárosi Törvényszék és a Kúria ítéletét is köteles volt figyelembe venni, de ezek egymással ellentétesek voltak, ezért arra jutott, hogy az újabb, és magasabb bírói fórumon hozott döntést tekinti irányadónak.

A bíróság ítélete és annak indokai

- [11] A kereset az alábbiak szerint alapos.
- [12] A bíróság a közigazgatási jogvitában, az alperes végzése, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdésére figyelemmel, a Kp. 85. § (1) és (2) bekezdése szerint a kereseti kérelem korlátai között, a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta, a per megindításakor hatályos Kp. általános szabályai szerint eljárva. Az Akr. 112. § (2) bekezdés d) pontja értelmében az eljárást megszüntető végzés ellen önálló jogorvoslatnak van helye, amelynek szabályait közbeszerzési eljárás esetén a Kbt. 169. §-a állapítja meg. Az alperes végzése jogszerűségét a bíróság e rendelkezések alapján vizsgálhatta; a Kp. 124. § (5) bekezdése alapján egyszerűsített perben, tárgyaláson kívül járt el.
- [13] A bíróság figyelemmel volt arra, hogy a jelen közigazgatási per tárgya olyan végzés, melyet az alperes a Fővárosi Törvényszéknek a Kúria Kfv.III.38.078/2021/5. számú ítéletével hatályában fenntartott 103.K.702.930/2021/7. számú ítéletével elrendelt megismételt eljárásban hozott. Ezáltal az alperest a Kp. 97. § (4) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék és a Kúria határozatának rendelkező része és indokolása is kötötte. A Kúria joggyakorlata kialakult és következetes az iránymutatás, illetve az ezt tartalmazó ítélet rendelkező része és indokolása kötelező erejét tekintve. A Kúria Kfv.IV.35.281/2020/3. számú ítéletének elvi tartalma ugyanis azt emeli ki, hogy „a közigazgatási hatóság köteles az újabb határozata meghozatala során a bíróság által megadott szempontokat érvényesíteni, a jogerős bírósági határozat iránymutatását követni. Ezen iránymutatás indokoltságát, szükségességét nem mérlegelheti, nem szűkítheti le, nem értelmezheti át.” Ezt az álláspontját a Kúria a Kfv.IV.37.534/2022/5., Kfv.I.37.531/2022/6., és a Kfv.IV.35.279/2020/3., számú ítéleteiben is megerősítette. A megismételt eljárásra adott iránymutatás jogszerűségének vitatása kapcsán a Kúria Kf.IV.39.008.2022/6. és Kfv.IV.35.266/2020/6. számú ítéletekben hangsúlyozta azt, hogy az iránymutatás tartalma és jogszerűsége az új eljárásban hozott

döntés elleni közigazgatási pernek nem tárgya, annak vitatására csak a megelőző ítélet elleni rendkívüli jogorvoslat igénybevétele során van jogszerű lehetőség. Az utóbbi ítéletében a Kúria kiemelte azt is, hogy a bíróság által adott iránymutatástól való eltérést a közigazgatási eljárásban csak az alapozhatja meg, ha az új eljárásban a tényállás megváltozik. A döntéshozatalt követően bekövetkező változások az új eljárásban megvalósuló közigazgatási cselekmény jogszerűségére már nem hatnak ki.

- [14] Erre tekintettel a megismételt eljárásban hozott végzés jogszerűségét vizsgáló bíróságnak a felperes Kp. 86. § (4) bekezdése és 97. § (4) bekezdése sérelme mellett a végzés Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja szerinti semmisségét állító kereseti érveire, és a hivatalbóli vizsgálati kötelezettségére tekintettel azt kellett megítélnie, hogy az alperes a bírósági ítéletben adott iránymutatás szerint folytatta-e le a megismételt eljárást, végzése az ítéletben adott iránymutatásnak megfelelő-e. E vizsgálatát elvégezve a bíróság vizsgálta a 103.K.702.930/2021/7. számú és a Kfv.III.38.078/2021/5. számú ítéletekben foglaltakat, és a megismételt eljárásra adott szempontokat összevetette az alperes végzésében rögzített döntésével és annak jogi indokaival.
- [15] A Kp. 86. § (4) bekezdése szerint a bíróság a közigazgatási szervnek határozott, a megállapított jogsértés orvoslásának valamennyi lényeges pontjára kiterjedő iránymutatást ad az ítéletben elrendelt új eljárás (a továbbiakban: megismételt eljárás) lefolytatására vagy a cselekmény megvalósítására vonatkozóan. A Fővárosi Törvényszék 103.K.702.930/2021/7. számú ítélete 24. pontjában azzal az egyértelmű iránymutatással kötelezte az alperest a megismételt eljárás lefolytatására, hogy a hivatalbóli kezdeményezés elkésetttségére hivatkozva nincs helye a jogorvoslati eljárás megszüntetésének.
- [16] Az alperest - a Kp. 97. § (4) bekezdése alapján - a bíróság határozatok rendelkező része és indokolása is köti, ezért az alperesnek a Fővárosi Törvényszék ítélete rendelkező részének és indokolásának is eleget téve kellett lefolytatnia a megismételt eljárást, ennek elmulasztása a döntés megsemmisítésével és az új eljárásra kötelezés jogkövetkezményével jár.
- [17] Az alperes a megismételt eljárásban az alapeljárással azonosan a hivatalbóli kezdeményezés elkésetttségét állapította meg, ennek következményeként pedig ismételten a jogorvoslati eljárás megszüntetéséről döntött. E döntésével az alperes egyértelműen szembement a Fővárosi Törvényszék Kúria által hatályában fenntartott ítéletével.
- [18] Az alperes vizsgálatának kiindulópontja téves, ugyanis egyik bírósági ítélet sem írta elő azt, hogy az alperesnek a jogorvoslati határidő megtartottságát ismételten vizsgálnia kell. Ennek megfelelően a hivatkozott ítéletek nem tartalmazzak arra vonatkozó iránymutatást sem, hogy az alperes vizsgálja az ajánlatkérő 2021. február 24-én benyújtott észrevételében foglaltakat. Ezt egyébként az alperes nemcsak a Fővárosi Törvényszék és a Kúria ítéletével ellentétesen, hanem önmagának is ellentmondva tette meg. A megismételt eljárásban hozott végzése 64. pontjában hivatkozott ajánlatkérői álláspontot a 70. pontban kifejtettek szerint úgy tartotta helytállónak, hogy az ajánlatkérő a felperesi tudomásszerzés dátumaként 2020. december 9-ét jelölt meg, ezzel szemben az alperes tudomásszerzéseként 2020. december 15-ét állapította meg.
- [19] Az, hogy az alperes a Fővárosi Törvényszék megismételt eljárásra kötelező 103.K.702.930/2021/7. számú ítéletét más ügyben hozott kúriai ítélettel ellentétesnek tartja, nem mentesíti a Kp. 97. § (4) bekezdésében foglalt kötelezettsége teljesítése alól, függetlenül attól, hogy a megismételt eljárásra irányadó szempontokat tartalmazó törvényszéki ítélet

meghozatalának időpontjában ismert volt-e az általa figyelembe vett döntés az alperes és a bíróság számára, különös tekintettel arra, hogy az alperes felülvizsgálati kérelmére eljárta Kúria a 103.K.702.930/2021/7. számú ítélet jogszerűségét vizsgálta, és azt hatályában fenntartotta. Nincs felhatalmazása az alperesnek arra, hogy az új eljárásban a számára a törvény által kötelezően végrehajtani rendelt ítéleti rendelkezéseket más eljárásban hozott ítéleti rendelkezésekkel összevesse, azokat ütköztesse, az általa vélt, vagy valós kollíziót kutassa és maga döntsön a feloldás módjáról a rá kötelező előírásoknak a figyelmen kívül hagyásával.

- [20] Téves az alperes érvelése az okból is, miután a döntése alapjául hivatkozott Kf.IV.40.887/2021/4. számú ítélet és a jelen per alapjául szolgáló tényállás között azonosság sem áll fenn. A hivatkozott ügyben ugyanis a tudomásszerzés kérdése olyan esetben merült fel, mikor az irányító hatóság mellett nem járt el közreműködő szervezet. Az alapeljárásban az alperes a hasonló tényálláson alapuló Kf.VI.40.227/2020/5. számú ítéletétől való eltérést sérelmezte, ezzel kapcsolatban pedig a Kúria a jelen ügyben hozott ítéletében kimondta, hogy a tényállások azonossága nem állapítható meg.
- [21] A jelen per alapjául szolgáló tényállás tudomásszerzés kérdésére is kiható, releváns és lényeges eleme az, hogy az irányító hatóságként eljárta felperes mellett közreműködő szervezet járt el. A Kúria a jelen perben hozott döntése mellett a hasonló tényálláson alapuló, Kfv.V.37.505/2022/11. számú ítélete 51. pontjában azt hangsúlyozta, hogy a Kbt. 152. § (2a) bekezdése tételes jogként alkalmazandó az alperes és a bíróság számára is. A törvényi vélelem megdönthetőségével kapcsolatban arra mutatott rá, hogy „ez nem jelentheti azt, hogy olyan vizsgálatot kell vagy lehet lefolytatni, mintha a Kbt. 152. § (2a) bekezdése nem is került volna beiktatásra. Többlettényállási elem hiányában ezért a vélelem megdöntése nem lehetséges azon az alapon, hogy a feltételezett jogsértést alátámasztó irat az ellenőrzési folyamatban, a törvényben meghatározott időpontot megelőzően már rendelkezésre állt (feltöltötték), ugyanis ez minden, szabálytalansági eljárás megindításakor így van, a jogalkotó a törvényi vélelmet mégis az eljárás későbbi pontjában határozta meg. A vélelem megdönthetősége kapcsán az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy a vélelem ellenében a jogorvoslati kezdeményezési elemhez rendelt egyedi bizonyítás útján kerülhet sor a jogszabály szerinti tudomásszerzési időponttól eltérő időbeli tudomásszerzés megállapításra.”
- [22] A fentiek alapján a bíróság egyetértett a felperessel abban, hogy az alperes az új eljárásra kötelező ítéletben foglaltakkal szembe helyezkedve, az abban írt iránymutatást teljes mértékben figyelmen kívül hagyva, a kötelezésnek eleget nem téve járt el, a megismételt eljárásban hozott döntése ezért az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja alapján semmis.
- [23] A felperes alappal sérelmezte a megismételt eljárásra irányadó szempontok alperes általi teljeskörű mellőzését, ezért a bíróság – a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja és 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján, az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontjára is figyelemmel – az alperes súlyosan jogsértő végzését megsemmisítette és az alperest ismételten új eljárásra kötelezte azzal, hogy a megismételt eljárásban az alperes a Fővárosi Törvényszék 103.K.702.930/2021/7. számú és a Kúria Kfv.III.38.07862021/5. számú ítéleteiben kifejtett jogértelmezést szem előtt tartva köteles eljárni, és a hivatalbóli kezdeményezés elkésettségére tekintettel a jogorvoslati eljárást nem szüntetheti meg.

- [24] A felperes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) bekezdése szerint perköltséget nem számított fel, ezért a bíróság az alperest pervesztessége ellenére nem kötelezte perköltség viselésére.
- [25] A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán feljegyzett és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (2) bekezdésére tekintettel alkalmazandó 39. § (3) bekezdés b) pontja és 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapított 36 000 forint kereseti illetéket a pervesztes alperes 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján fennálló személyes illetékmentessége és a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a Pp. 102. § (6) bekezdésére is figyelemmel a Magyar Állam viseli.
- [26] Az ítélet ellen a fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése és a Kp. 126. § (3) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2022. december 6.

dr. Sára Katalin s.k.
s.k.
a tanács elnöke

dr. Orbán Fanni Irén s.k.
előadó bíró

dr. Bíró Péter
bíró